

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja

Ljubljani na dom dostavljen.	vspravištvu prejeman:
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta „ 12—	pol leta „ 11—
četrt leta „ 7—	četrt leta „ 5-50
na mesec „ 2—	na mesec „ 1-90

Izhaja vsak dan svečer izveniši nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta na enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravništva naj se poslužijo naročnice, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 28—
pol leta „ 13—	pol leta „ 12—
četrt leta „ 6-50	četrt leta „ 6—
na mesec „ 2-30	na mesec „ 2—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakma Upravništvo: Knaflcove ulice 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Občni zbor Narodnetiskarne.

V soboto, dne 1. maja 1909, občni zbor Narodne tiskarne ni mogel zborovati, ker je bilo po pravih udeleženi premalo delničarjev.

Zato se skliče nov

občni zbor delniškega društva Narodne tiskarne na dan 17. maja 1909

ob 6. uri zvečer

v prostorih Narodne tiskarne

z istim za občni zbor dne 1. maja 1909 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po § 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in na število od njih zastopanih glasov.

Opomnja: § 16. Kdor hoče za občen zbor glasovati, mora svoje delnice vsaj pet dni pred občnim zborom vložiti v društveno blagajnico.

Upravni odbor Narodne tiskarne.

Strašni nasledki.

»Znamenita« politika ministra Aehrenthala bo rodila res lepe sadove. Tako imenitna in pametna je bila ta politika, da ima danes Avstrija na celnem svetu samo enega prijatelja, to je nad vse sebična in lakomna Nemčija, ki bi rada celo Avstrijo spravila pod berolinski podplat. Nesrečna politika Aehrenthala je spravila Avstrijo v najmučnejši in najnevarnejši položaj in ji je naložila ogromnih zrtv.

Avstrija se je od oktobra do aprila pripravljala na vojno zoper Srbijo. Te vojne priprave so veljale ogromno denarja. Pa za to se ni takrat nič zmenil. Vse je klicalo »le na vojsko« in med najglasnejšimi kričaji so bili tudi slovenski klerikali. Za vsako ceno so hoteli imeti vojno, bojeviti so bili bolj kot naši generali,

ki se nikoli nobene vojne niso videli, tako so se drli, kakor bi bila sreča države in narodov odvisna od vojne.

A poglejte jih zdaj, te bojevitne junake, te dične slovenske klerikalce, kako so se potuhnili, ko je treba plačati račune za vojne priprave.

Država je za vojne priprave porabila vse tajne fonde, ki jih je tekom let spravila na stran. Koliko je bilo tega denarja, se pač ne bo nikdar razvedelo, a da so bili nabrani prav mastni milijončki, o tem ni nobenega dvoma.

Pa ti milijoni niso zadostovali. Porabilo se je še veliko več. Razen tajnih fondov je država potrosila še več kot 300 milijonov kron za vojne priprave.

Te ogromne milijone je treba sedaj plačati in plačati jih bo moralo ljudstvo.

Finančni minister se že pripravljala, da bo ljudstvu zopet enkrat prav temeljito pušal. Zvišati hoče davek na žganje in davek na pivo. Da bi se to laglje izvršilo, bodo tudi posamične kronovine deležne tega povška: obenem se bodo deželne finance uredile tako, da bo to najbrže zvezano s prav občutnim zvišanjem deželnih doklad, ki bodo namreč kar avtomatično poskočile, ker deželni dohodki niso nikjer tako veliki, da bi zadostovali za pokritje deželnih izdatkov.

Najhujše bo zadelo ljudi zvišanje davka na pivo in na žganje. Ze zdaj vlada v državi nepopisna draginja; ljudje jo komaj se zmagujejo in si morajo na vseh koncih in krajih pritrgovati, samo da izhajajo; zdaj pa še ta davek. Cena piva in žganja bo vsled povišanja tega davka poskočila za kakih 70 do 90 odstotkov, lahko se reče, da bo še enkrat tako visoka, kakor je sedaj.

Ne glede na to, da bo vsled te draginje nastala stagnacija v pivovarjniški in spiritalni industriji in da se ta industrija ne bo mogla več razvijati, pomeni to zvišanje silno obremenjenje konsumentov. Prav najrevnejšim ljudem se bo navalilo najhujše breme. Kmetstvo ljudstvo in delavski stan sta največja konsumenta žganja in piva, ker vina si že zaradi njegove cene ne moreta privoščiti. Novi težki davek bodeta torej plačevala kmet in delavec in malomešan. In krvavo ga bodeta občutila.

Pa to še ni edini uspeh imenitne« politike ministra Aehrenthala, za katero so bili slovenski klerikali tako navdušeni. Čakajo nas še lepe stvari. V prihodnjem zasedanju dele-

gacije bomo šele izvedeli, koliko bodo veljale nove vojne ladje, ki jih mora Avstrija zgraditi Nemčiji na korist.

Avstrija sama namreč teh ladij prav nič ne potrebuje, ker je avstrijsko obrežje tako izobno, da se mu nobeno sovražno brodovje ne more približati. Toda Nemčija hoče imeti, da Avstrija pomnoži svoje ladje, da bo mogla pomagati Prusom kadar pride do vojne z Angleži in njihovimi zavzniki in zato bodo morali avstrijski davkoplačevalci krvaveti. Samo kakih 400 milijonov bo to veljalo.

To so nasledniki Aehrenthalove politike. Slovenski klerikali so bili zanj navdušeni in bodo vsled tega morali glasovati tudi za te nove strašne davke, ki nam jih hoče vlada naložiti. To bo prav lepo, ko bodo videli te klerikalne »ljudske prijatelje« naložiti ljudstvu tako strašno novo breme.

Zopet Justična klobuta Slovcem.

Ni nam za osebo dr. Ig. Pewetza, koji se misli kroni predlagati v imenovanje dvornim svetnikom pri najvišjem kot kasacijskem sodišču. Če se bo to imenovanje v resnici izvršilo, bomo prišli s fakti na dan, o katerih lastnosti in kakovosti si bode gremi svoj najvišjega sodišča sam najlažje svojo sodbo ustvaril. Oseba dr. Ig. Pewetza je brezpomembna. Pravičnost pa zahteva, da dobimo mi Slovence enkrat pri najvišjem sodišču sodnika in referenta, ki ne bode po svoji politični preteklosti znan kot najzagrnjenjši in najstrupenjši nasprotnik naših teženj, ki ne bode tepal in daval zakonov, nego jih pravilno in objektivno uporabljal. Dr. Ivan Tavčar je v seji drž. zbora z dne 10. februarja 1905 doslovno dejal: »Aus der Tatsache, dass die obergerichtliche Entscheidung (glede delegacije mariborske porote proti njemu in proti dr. Brumnu) binnen 4 Tagen herabgelangt ist, folgere ich, dass es sich um einen vorher abgekarteten Gewaltact handelte (Zustimmung), an dem auch der Oberstaatsanwalt, zu seiner Schande möge es erwähnt werden, teilgenommen hat.«

Dr. Tavčar je popolnoma resnično sklepal. V kritičnem času je bil namreč J. Ornić v Gradeu pri deželnem zboru in je imel mnogo osebnega stika z dr. Ignac Pewetzom, ki je bil takrat član IV. senata pri nadsodišču

v Gradeu. Temu osebnemu stiku, pripisati je bil navedeni delegacijski sklep, o katerem dr. Ivan Tavčar dalje govori:

»Jetzt sehen wir uns das Gesetz an. Dasselbe gestattet im § 62. St. P. O., dass Obergerichte derlei Delegationen verfügen dürfen; doch hebt das Gesetz ausdrücklich hervor, dass solche Delegationen nur ausnahmsweise, nur aus Gründen der öffentlichen Sicherheit oder aus anderen wichtigen Gründen gestattet sind. Das Unverschämte der in der Rede stehenden Entscheidung erblicke ich hauptsächlich darin, dass sich die Herren des IV. Senates nicht die geringste Mühe genommen haben, für die verfügte Delegation auch nur den geringsten, den armseligsten Grund anzuführen. Fürwahr! Eine souveränere Missachtung das Gesetzes ist mir noch nie vorgekommen.«

To hibo in napako je takratni justični minister dr. Klein izrečno v seji drž. zbora z dne 14. februarja 1905 priznal, ter rekel po stenografičnem zapisniku: »Ich werde nicht zögern, zur gegebenen Zeit die Gerichte zu belehren, dass es sich empfehlen (!) würde, bei derartigen Entscheidungen den Parteien einen vollen Einblick in die Erwägungen zu geben, welche die Entscheidung des Gerichtes bestimmen.«

Dvomimo, če je justični minister to svojo obljubo izpolnil. Ukrepi e. kr. nadsodišča v Gradeu kažejo, da se to ni zgodilo; če se pa je zgodilo, se nikdo ne meni za ministrove poduke. Treba bi bilo justičnega ministra vprašati, če se je to zgodilo. Če se pa ne dobi noben ali vsaj nezadovoljiv odgovor, pa bivšega ministra dr. Kleina pod obtožbo staviti. Sicer ni nobene remedure. Bojimo se, da, ko bode dr. Ig. Pewetz enkrat referent pri najvišjem sodišču, ga bode njegov osebni prijatelj J. Ornić v kakih tiskarni pravdi za »en dober svet« vprašal, posebno če bode namesto ljubljanske porote doseči delegacijo mariborske porote. Po prehodnem vzgledu bode g. dr. Ignac Pewetz kot referent že tako referiral, kakor je poročal l. 1904 v tiskovni pravdi proti dr. Iv. Tavčarju in dr. Brumnu. Ker pa nad najvišjim kot kasacijskim sodiščem ni višje instance, doživimo lahko znamenit slučaj, da bo J. Ornić odločeval o usodi slovenskega čenopisja, ne glede na to, ali je liberalno ali klerikalno, ali kakršnokoli! Dvomimo, če se bode kateri slovenski poslanec s tako vneto zavzel proti

teptanju resnice in pravice, kakor je to storil g. dr. Ivan Tavčar.

Poslanska zbornica.

Dunaj, 3. maja. Zbornica je danes končala podrobno debato o zakonskem načrtu glede trgovskih sotrudnikov. Govorili so: minoritetna poročevalca Bauchinger in Forstner ter poslanci Buřival, Schmid, Dürich, Stand in Starck. Jutri govori še glavni referent, na kar se odredi glasovanje o predlogu. Spreminjevalni predlog poslanca Stareka o uvedbi osemurnega delavnega časa je bil odklunjen. — V jutrišnji seji bi moral priti v razpravo dr. Masarykov nujni predlog o zagrebškem »veleizdajniškem« procesu. Ker pa je dr. Masaryk vložitev svojega predloga odgodil na ugodnejši čas, bo jutri zbornica pričela z razpravo o finančnih predlogih.

Proti trgovinski pogodbi z Romunijo.

Dunaj, 3. maja. Nižje avstrijski deželni kulturni svet je imel večerjo zborovanje, ki sta se ga udeležila tudi namestnik grof Kielmansegg in poljedeljski minister dr. Braf. Na zborovanju se je tudi razpravljalo o trgovinski pogodbi z Romunijo. Vitez Hohenblum je radi te pogodbe vehementno napadel ministra Aehrenthala in ves avstrijski kabinet, naglašajoč, da meri trgovinska pogodba z Romunsko na uničenje avstrijskega poljedelstva. Minister dr. Braf je v daljšem govoru reagiral na Hohenblumova izjavjanja ter pobijal njegove trditve, da bi z Romunsko sklenjena trgovinska pogodba škodovala avstrijskemu kmetijstvu. Vkljub ministrovemu govoru so zborovalci s pretežno večino sprejeli Hohenblumov predlog, ki poziva poslance, naj z vso odločnostjo nastopijo proti temu, da bi parlament odobril z Romunsko sklenjeno trgovinsko pogodbo.

Poset nemškega cesarja na Dunaju.

Dunaj, 3. maja. Cesar Viljem se bo na povratku s Krfa izkreal v Pulju ali Trstu, odkoder se bo direktno peljal na Dunaj. Tu bo oficialno sprejet. Na kolodvoru ga bo pozdravil cesar Fran Josip z vsemi nadvojvodi. Cesar Viljem ostane na Dunaju samo en ali dva dni. Njemu na čast se prirede sijajne dvorne svečanosti. Kakor zatrjujejo, bo cesar Viljem po-

LISTEK.

Prvo moje potovanje.

Piše Loni.
(Dalje.)

Z Bogom, Kranjska dežela, sem zaklical, ko sem stopil na hrvaški tla, ki niso bila nič drugačna kakor kranjska. In tako imenitno se mi je zdelo, da sem bil na Hrvaškem. V tako kratkem času toliko doživeti, to je šlo čez mojo fantazijo.

V Gorenjem Prilishču, ravno nasproti Preloke, sva se podala v najboljše gostilno, pričakujoč, da bova tam dobila kaj gorkega za med zobe. Papa vpraša domačo dekle v hrvaškem jeziku, kaj bi se vse dobilo za jesti. Na vsako vprašanje je dobil odgovor: Nema. In ta »nema« sem si prav dobro zapomnil, ker sem ga v želodcu čutil. V hiši je bila tudi prodajalna, pa niti sira, niti salam, niti jajec — ničesar, prav ničesar ni bilo dobiti. Začel sem zbijati umestne dovotipe, da je papa dejal, da se to ne spodobi. Da bi ne bila imela v nahrbtnikih zalogo jestevin, bi bila namna slaba predla. Do Metlike je še daleč!

Dolgo se nisva mudila v tej imenitni »krepčilnici«. Po gladki, široki

Lujžini cesti sva ubirala svoje korake, kakor da bi bila ne vem kako spočita. Moj papa mi je razkazoval vse kraje na kranjski strani, ki so se kazali najinemu pogledu, pripovedoval je marsikaj od svojih prošlih let, posebno to, da bi bil na komisij bližje Preloke, no od mene še ni bilo ne duha ne sluba, v gozdu, kamor je v temni noči zašel, kmalo v snegu zmruznil. Je vendar dobro zame, da nisi tedaj zmruznil. Kaj ne, tedaj bi imel drugega papana, pa bi letos gotovo ne potoval po Hrvaškem; tako sem govoril papanu prepričljivo, ta pa se je srčno smejal, ne vem zakaj. Jaz sem papanovemu pripovedovanju sledil s takim zanimanjem, da sem pozabil na hojo, na trudnost in na enkrat sva bila v Modrušpotoku ali Netretiču.

Kam naju je prva pot peljala drugam nego v gostilno? Kramer je papana zopet izpoznal. To je vendar čudno! Vtaborila sva se pred hišo v zeleni lopi, kjer nama je nad glavno viselo brezštevila lepih, vabljivih grozdov. Tu sva saj dobila sira in vino tudi ni napačno dišalo, saj ga je bil cel život potreben. S ponosom sem sledil vso pot, ki sem jo bil danes napravil. Papa me je pohvalil. Bil je prav dobre volje. Da bi se pokazal pravega korenjaka, sem pričel okolu skakati, vsled česar me je papa posvaril, češ, da bom še potreboval svo-

jih moči. Metlika je še daleč! Bila sva ravno na križišču cest. Od tu naravnost sva prišla, je dejal papa; tukaj na desno se pride v Metliko, na levo pa vodi cesta v Karlovec, sedaj sva ravno sredi pota med Metliko in Karlovcem. Papa! vzklidem, uporabivši njegovo dobro razpoloženje, papa! Tako rad bi videl Karlovec, pojdiva v Karlovec, tako se bom pridno učil, da bo kaj, saj ni dalje nego Metlika, si dejal. Papa se nasmeje rekoč, ali bo treba zopet nazaj, imava skoro tri ure do tja, pa danes ne bova videla Metlike. Premisli, kako pot sva danes naredila! Bova pa v Karlovcu ostala, papa, pojdiva, pojdiva tja, te lepo prosim! — Brez premisleka je papa odvrnil, no, pa naj boako tvojeobljube ne bodo ribniške vrste. Pograbil sem, lahko zavrisnjajoč, svoj nahrbtnik in sem hotel kar bežati proti Karlovcu, da bi papa ne imel časa premisliti se. Komaj me je zadržal, zahtevajoč, da si dobro odpočijem, ker bi prevelika utrujenost lahko škodovala.

Že dolgo nisem tako lahko korakal, kakor danes proti Karlovcu. Papa me je moral v enomer nazaj klicati, češ, da mi Karlovec ne bo ušel. Njemu je bila vsaka vas znana in izvedel sem med potjo marsikaj novega. Čuden vtisk je name napravil hrvaški narod v svoji noši, ki se razlikuje od one Belokranjcev. Tudi govo-

rica je bila drugačna. Kako lep je ta hrvaški jezik! O, jaz ga bom še enkrat dobro znal!

Posebnega ni bilo videti na tem potu. Dopadle so se mi Stative, kjer se dviga lepa cesta visoko do vrha v serpentinah. Ali kaj pomaga, turista čaka vse dobro, pa tudi vse zlo. Spomnil sem se pota iz kočevske Srednje vasi proti Brezju. Ravno tako so se tukaj, ne vem od kod, pripodili temni oblaki, ki so se valili v taki naglici proti nama, da sem se že čutil do kože mokrega. Hiše nikjer nobene. Papa me je tolažil, češ, da se v sili lahko skrijeva v kak vodni jarek, ki je dovolj prostoren, sicer pa pravi potem, ko je pogledal po oblakih, ne bo nič hudega, veter odganja oblake proč od nas. Pričelo je bliskati se in votlogrometi, toda le malo dežja naju je doseglo, drugo je šlo vse nekam čez gore. Strah je bil prestan, kar je povečalo moje veselje. Ravno sem zopet mislil na mesto Karlovec, in kako dober je moj papa, ko me ta prime čvrsto za uho. Vidiš tamkaj v daljavi cerkvene stolpe, visoke dimnike, to je Karlovec. Zaprl mi je sapo, ker se mi je mesto, kolikor sem ga mogel pregledati, vendar le malo preveliko zdelo; začudenje pa je rastlo, ko je bilo tega mesta čimdalje več, veliko, veliko več ga je bilo, kakor Novega mesta. Srečevali smo že mestno gospodo, lepe kočije in

druge vozove, bili smo v Karlovcu. Sempatam se mi je izvil iz prsi klic začudenja, ako senukajo posebno veliko ali lepo hišo, tovarno, trgovino ali kako za me novo napravo zagledal. Pa koliko ljudi je vrel po ulicah! Kaj takega se vidi v Novem mestu komaj ob sejmovih. Papa mi je vse zanimivosti razkazoval, ali kdo si more vse to zapomniti, moja glava je za to še premajhna; naj le povem, da me je velikost mesta poposameznih stavb in drugih stvari navdajala z nekakim strahom.

O saj nisem zadnjokrat v Karlovcu. To po treba bolj natanko ogledati. Sedaj je bilo najprvo treba preskrbeti si prenočišča. Iz enega hotela so naju pošiljali v drugega, povsod vse polno. Papa me je strašil, da bova morala na cesti prenočevati, in mi je dalo to kočljivo vprašanje dovolj misliti, ko zakliče nek gospod mojega papana skozi pritlično okno po imenu in spoznavajoč najino zadrego, nama prijazno ponudi svojo sobo v hotelu za prenočišče. Nisem se mogel več zdržati. Papa! vprašal sem, ko sva bila sama, kako je vendar to, da tebe vsakdo pozna? Ako boš toliko potoval, kakor sem jaz, je odgovoril bodo tudi tebe lahko povsod poznali.

(Dalje prihodnj.)

Narodnjaki! Prispievalje za Trubarjev spomenik!

Svila za neveste

od 1 K 35 vin. meter naprej v vseh barvah. Franko in že ocarinjeno se pošilja na dom. Bogata izbira vzorcev se pošlje s prvo pošto. Tovarna za svilo Hrenberg, Zürich. 3 131-3

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 3. maja 1909

Pšenica za maj 1909	za 50 kg K 14-13
Pšenica za oktober 1909	za 50 kg K 11-86
Rž za okt.	za 50 kg K 9-36
Koruza za maj	za 50 kg K 7-68
Oves za okt.	za 50 kg K 7-50

Efekt v. 5-10 vin. višje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 804 m. Srednji tlačni tlak 756,0 mm

čas	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
3.	9. zv.	737,8	11,5	sr. jvzhod del. jasno	
4.	7. zv.	733,5	5,3	sl. jvzh. oblačno	
5.	2. pol.	733,5	11,6	sr. zahod	

Srednja večeršana temperatura 6,8 norm. 12,4°. Padavina v 24 urah 0,0 mm.

Zahvala.

Podpisana se najtopleje zahvaljuje vsem, ki so nama bili v tolažilo v bolnici in ob smrti najine preljube sestre 1772

KATRICE

Posebno zahvalo izrekava še gosp. dr. Stiveraku, g. Eng. Ganglu, vsem slavnim društvom in korporacijam kakor tudi vsemu slav. občinstvu, ki je spremilo umrlo na zadnji poti

Zalujoča: **Fran Bončina**, brat. **Marija Štel** rej. **Bončina**, sestra.

Zanesljiv in trezen mož, izkušen

strojni ključar

in izkušen strojevodja (Maschinen-schlosser — Maschinist) se sprejme v stalno službo v tovarni za lep v Ljubljani! 1775-1

Vila

v lepem kraju v Gorenjskem, popolnoma opremljena, se da za sezijo v najem event. se tudi prod. D piši na uprav. „Slov. Naroda“ pod „F. M št 23“. 1774-1

Šivilje

se sprejmejo za novo podjetje. Lahko delo, dober zaslužek. Zglasiti se je osebno na **Privozu št. 3 v Ljubljani.** 176.-2

Stare umetne zobe

kupuje specialist v hotelu pri „Maliču“ I. nadstropje soba št. 3 od 5-7. popoldne. 1763-2

Samo nekaj dni tuka!

Inteligentna gospodična

ki govori slovenščino in čisto nemščino, išče primerne službe k otrokom, tudi takim brez matere. Gre v tujino in na deželo. 1770-1

Prijazne ponudbe pod „Majnik 909“ na uprav. „Slov. Naroda“.

2 stanovanji

s 3 sobami in pritlikinami, v I. nadstropju, se oddata v Vrhovčevih ulicah za avgustov termin. Poizve se pri Fr Ostermannu, Trg Tabor št. 5/II. v Ljubljani. 1716-3

Učenec

se sprejme takoj. Anton Polanc, valjni mlin Radeče pri Zidanem mostu. 1726-2

Priloga svoje popolnoma sveže

A. Lukič

— najmodernejšo konfekcijo obleke —

za gospode, dame, dečke, deklice in otroke po najnižjih cenah. 1095-23

Klavir

(Stutz-Fügel), dobro ohranjen, se takoj prod. Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. 1677-3

stanovanje

obstoječe iz 4 sob, kuhinje in pritlikin, s posebnim vrtom in paviljonom se odda radi preselitve iz Ljubljane s 1. avgustom v hiši št. 21 na Kuhnovi cesti v I. nadstropju 1759-2

vinskih sodov

iz hrastovega in kostanjevega lesa, prav dobro vzdržanih in močnih v obsegu 150, 600, 700, 800, 900, 1400, 1500, 1600 do 5000 odda po primerni ceni trdka

M. Rosner in drug veletrgovska družba v Ljubljani poleg Kosterjeve pivovarne.

Ugodna prilika za peka!

V Rožni dolini pri Ljubljani, 15 minut od mesta, se radi družinskih razmer odda v najem ali se tudi prod hiša s pekarijo in špecerijsko prodajno Hiša se nahaja na dobrem kraju in je edina v Rožni dolini ter v bližini velikih opekarnic. — Več pove lastnik **Ivan Rant v Rožni dolini pri Ljubljani.** 1773-1

Naznanilo.

V konkurzno maso **Rudella Zoreta**, bivšega trgovca na Jesenicah spadajoče, dosedaj še neizterjane terjatve v skupnem znesku K 11 823 15 se bodo brez jamstva mase za njih resničnost in izterljivost potem

javne dražbe

proti takojšnjemu plačilu na roke oskrbnika mase **dr. M. Pirca** prodane pri deželnem sodišču v Ljubljani v razpravni dvorani št. 123

— dne 6. majnika 1909 ob 10. dopoldne —

in sicer tudi pod nominalno vrednostjo.

V Ljubljani, dne 30. aprila 1909.

Dr. M. Pirc s. r. upravitelj konkurzne mase.

Dražbeni oklic.

Po zahtevanju konkurznega sklada zapuščine **Jakoba Petrovčiča**, trgovca iz Trebnjega, zastopanega po konkurznem upravitelju **Andreju Kuharju** c. kr. notarju v Trebnjem, bo

dne 26. maja 1909, ob 10. uri dopoldne

pri spodaj označeni sodnji v izbi št. 30 dražba zemljišč vl. št. 389 in 390 k. o. Bušinja vas obstoječih iz parcel št. 304 (hiša št. 36 v Bereči vasi in stavbišče), 2538 (vinograd) in 2543 (vinograd) Poslopje leži tik glavne ceste in je bila doslej v njem prodajalna.

Nepremičninam, ki jih je prodati na dražbi, je določena vrednost na 865 K 53 h. Najmanjši ponudek znaša 577 K 02 h, pod tem zneskom se ne prodaja.

Dražbene pogoje in listine, ki se tičejo nepremičnin (zemljiško knjižni izpisek, hipotekarni izpisek, izpisek iz katastra, cenitveni zapisnik itd.) smejo tisti, ki žele kupiti, pregledati pri spodaj označenih sodnji v izbi št. 23 med opravičnimi urami.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodnji najpozneje v dražbenem obroku pred začetkom dražbe, ker bi se sicer ne mogle razveljavljati glede nepremičnine same.

O nadaljnjih dogodkih dražbenega postopanja se obvestijo osebe, katere imajo sedaj na nepremičninah pravice ali bremena ali jih sadobe v teku dražbenega postopanja, tedaj samo z nabitkom pri sodnji, kadar niti ne stanujejo v okolišju spodaj označenih sodnje niti ne imenujejo tej v sodnem kraju stanujočega pooblaščenca za vročbe.

Določitev dražbenega obroka je srazgovoriti v bremenskem listu vlozkov za nepremičnine, ki so prodati na dražbi.

C. kr. okrajna sodnja v Metliki, odd. I,

dne 17. aprila 1909.

Večje posestvo

v Lenčarjevem delu na Štajerskem se prod. 1745-2

Več pove **A. Kurent v Sevnici.**

Učenca kovač

s primerno šolsko izobrazbo sprejme v trgovino mešanega blaga **Peter Durjava, Škofja, Dolensko, pošta Novo mesto.** 1745-3

SUKNA

In modno blago za obleke priporoča firma **Karel Kocian** tvornica za sukno v Humpolcu na Češkem. Tvrniško ceno. Vzorec franko 749-34

Krojaškega pomočnika

na teden sprejme takoj za stalno delo 1756-3

P. CASSERMANN.

izučen

izprašan kurjač in strojnik, želi premeniti službo. Kdo, pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. 754-1

Na Jesenicah na Gorenjskem se takoj prod. še skoro popolnoma

nova hiša

v najboljšem stanju, s 6 sobami, z vsemi pritlikinami, večjim ali manjšim vrtom itd. Hiša je pripravna tudi za letovišče. — Dopisi na upravnistvo „Slov. Naroda“ pod š.fro „Hiša na Jesenicah“. 724-2

Anton Stiplošek

sobni in dekoracijski slikar ter pleskar v Spod. Šiški pri Ljubljani Vodnikova cesta št. 88

se priporoča p. n. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela ob najmodernejši izvršitvi in po najnižjih cenah. 1737-2

Sprejema naročila tudi na deželo.

Resljeva cesta št. 12 poleg učiteljišča. Od 5. do 9. maja

velik sejem za posodo

Karlovevska percelanasta, steklena, pločevinasta in lita posoda; zaloga vaz in naglaznih predmetov. Znižene cene!

1780-1 **Fr. Lippautz.**

Naznanilo prodaje.

Upniški odbor konkurzne mase **Frana Pietersky**, trgovca v Ljubljani, **Kopitarjeve ulice št. 1**, je sklenil v svoji seji dne 20. aprila t. l. vse v konkurzno maso **Frana Pietersky** spadajoče trgovsko blago in opravo, nahajajočouse v prostorih trgovine v **Kopitarjevih ulicah št. 1**

prodati ofertnim potom

najboljšemu ponudniku.

V konkurzno maso spadajoče premičnine so sodno ocenjene, in sicer:

1. oprava trgovine na 377 K 90 h

2. manufakturne blage 7751 K 97 h

dočim znaša sodno ugotovljena fakturna vrednost istih, in sicer: ad 1. oprava trgovine 1070 K in ad 2. manufakturno blago 12 202 K 84 h

Ponudniki, ki reflektujejo na te predmete, stavijo naj svoje ponudbe pisмено v zaprtem kuvertu z zamembo „ofert Pietersky“ najkasneje do 10. maja t. l.

na upravitelja konkurzne mase **dr. Karla Trillerja**, odvetnika v Ljubljani ter obenem pošljejo ko varščino za premičnine ad 1. 37 K 79 h in ad 2. 775 K 19 h, kjer dobijo tudi vsa nadaljaja pojasnila ter dovoljenje za pregled predmetov.

Upraviteljstvo konkurzne mase si pridržuje pravico sprejeti ali pa odkloniti najvišji ponudek tekom 8 dni po odborovi seji, sklicani v svrhu odobritev ponudb.

Cenilni zapisnik se lahko vpogleda pri deželnem sodišču v pisarni g. konkurznega komisarja ali pa pri konkurznem upravitelju **dr. Karlu Trillerju**, odvetniku v Ljubljani.

Upravitelj konkurzne mase **dr. Karel Triller** odvetnik v Ljubljani, Dalmatinove ulice št. 7. 1679-4

Prod. se prav ceno dobro obranja

avtomobil

s 4 sedeži. Več pove **Levro Sebenik v Sp. Šiški.** 1437-2

Kurjač,

strojevodja, ključavničar, priletan, oženjen, želi vstopiti v tovarno, mlina ali parno žago na deželi. — Canjene ponudbe na: **Fran Hirač, Ajdovščina, Primerje.**

Prosto stanovanje

dobi penzionist samec v vili zra. ven Ljubljano. Kje, pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. 1763-1

Trgovsko izobražena gospodična

želi premeniti službo kot blaginčarka 1769-1

Prijazne ponudbe pod „Poštemost 333“ na uprav. „Slov. Nar.“

Iščem vrtnarja.

Prednost imajo taki, ki so izučeni za cvetličnjake in zelenjavo **A. Kajfež** 1779

vinski trgovec v Kočevju.

Stanovanje

v Kaslovih ulicah št. 5 v II. nadstropju s 3 sobami, predsobo, kuhinjo, poselsko sobo in pripadki se odda za avgust. Več pove upravnistvo tiskarne ali gusp. **Jos Lavrenčič**, pisarna mest. užit. zakupa, Dunajska c. 13.

Ustanovljeno leta 1957. — Telefon št. 97. —

Zavod za pohištvo in dekoracije, Fran Doberlet v Ljubljani, Franciškanske ulice št. 10.

Pohištvo vsake vrste od najenostavnejšega do najumetnejšega. Skladšče tapet, oboknic in okenskih karnis, zaves in preprog. Velika izbira pohištvenega blaga itd. Enostavne in razkošne ženske opreme v najsolidnejši izvršbi. 1493-5

Uredba celih hotelov in kopališč.